

Penetrační test & bezpečnostní audit: Co mají společného? V čem se liší?

Karel Miko, CISA (miko@dcit.cz)
DCIT, s.r.o (www.dcit.cz)

Penetrační test i bezpečnostní audit hodnotí bezpečnost předmětu šetření, který z nich si ale vybrat?

Obsah příspěvku:

- Co je penetrační test?
- Co je bezpečnostní audit?
- Průběh testu/auditů a použité metody
- Výstupy testu/auditů a jejich přínosy pro zákazníka
- Nejčastější nálezy a zjištění

Penetrační test je zhodnocení bezpečnosti pokusem o průnik

- metodami i použitými nástroji blízký reálnému útoku (zvláště varianta „bez znalosti“) - Ethical Hacking
- je prováděn vzdáleně - po síti (z internetu - „externí“, z vnitřní sítě - „interní“)
- ve „skryté“ variantě prověří také monitorovací a reakční mechanismy (dohled nad systémem)
- předmětem jednotlivá zařízení případně část sítě (speciálně např. WWW aplikace, Wi-Fi sítě aj.)
- jedním z hl. přínosů je využití kombinačních schopností odborníků - v tzv. „aktivní variantě“

Základní kroky penetračního testu

- rekognoskace - sběr informací o testovaném prostředí (registrované IP adresy, DNS domény, ...)
- zmapování prostředí na síťové úrovni - portscany, analýza filtrovacích mechanismů, odhad topologie
- automatizované testy bezpečnostních slabin
- speciální testy zjištěných služeb (WWW, SMTP, ...)
- manuální testy na základě výsledků aut. testů
- identifikace zranitelností - známé slabiny (CVE, CERT, BUGTRAQ) i nepublikované slabiny
- příp. praktická demonstrace zneužití slabin

Výsledek penetračního testu

Výsledek penetračního testu Vám poskytne obrázek o tom, čeho by při současné úrovni znalostí mohl dosáhnout útočník při reálném útoku

- výstupem je nejen nález, ale i doporučení
- ani negativní výsledek testu nedává „jistotu“
- reálný útočník disponuje „neomezeným“ časem
- nástroje a metody jsou stále agresivnější
- znalost bezpečnostních slabin se neustále vyvíjí, řada existujících slabin nebyla doposud odhalena / zveřejněna (význam opakování)

Nejčastější nálezy a jiné poznatky z praxe

- častá otázka: „Je to legální?“
- penetrační testy / hacking není mechanická záležitost
- zranitelný systém neochrání IDS ani správce u konzole
- bezp. slabiny nevznikají, existují již léta jen se o nich neví (v horším případě je znají jen někteří - „black-hat“)
- dobrá rada: systémy přístupné z Internetu by měly počítat s tím, že budou (resp. mohou být) napadeny
- obvyklé příčiny úspěšných průniků
 - defaultní nastavení, chybějící patche (rostoucí hrozba červů)
 - chyby v implementaci vlastních WWW aplikací
 - triviální hesla do systémů a aplikací
 - „security by obscurity“ u některých SW produktů

Bezp. audit je zhodnocení stavu bezpečnosti vůči vybranému etalonu

- s penetračním testem nelze srovnávat audit managementu inf. bezpečnosti (např. podle ISO17799)
- srovnáváme audit na technologické úrovni: servery, firewally, síťové prvky apod. (problém: volba etalonu)
- audit je prováděn fyzicky přímo na zkoumaném zařízení (např. serveru), nikoli po síti
- audit vyžaduje plný přístup ke zkoumaným zařízením, je prováděn za asistence administrátora
- audit je neinvazivní, časově relativně nenáročné šetření

Základní scénář bezp. auditu (serveru)

- úvodní sběr informací o účelu zkoumaného zařízení (zpravidla interview s administrátorem)
- provedení technického šetření na místě
 - je prováděno přímo na serveru za asistence správce
 - je požadován plný přístup ke zkoumanému systému (tj. přístup pod privilegovaným uživatelem - root apod.)
 - 1. krok - automatizovaný sběr informací SW nástrojem (konfiguraci OS, WWW serveru, pošt. serveru, DB, ...)
 - 2. krok - doplňkový manuální sběr informací
 - sběr informací je „pasivní“ - nedochází k modifikaci systému, není zkoumán obsah dat

Výsledkem bezpečnostního auditu je detailní zhodnocení konfigurace posuzovaného zařízení (server, firewall aj.).

- výstupem je nejen nález, ale i doporučení
- otázka volby etalonu - doporučení výrobců, nezávislých organizací (NSA, CERT), zkušenosti z praxe
- audit do jisté míry spoléhá na bezchybnost systému opatřeného aktuálními updaty
- přestože při současné složitosti systémů je strojové zpracování nutné, není výrok auditu mechanickou záležitostí

Nejčastější nálezy a jiné poznatky z praxe

- audit poskytuje vysokou míru detailu - obvykle nejsou podrobně zkoumána kompletně všechna zařízení
- zabezpečení dodávaných systémů není ani u renomovaných dodavatelů samozřejmostí (ti navíc často garantují funkčnost jen na „své“ konfiguraci)
- vhodná doba bývá překvapivě před spuštěním systému
- nejčastější identifikované problémy:
 - chybná nastavení plynoucí ze standardní konfigurace
 - zejména u interních systémů absence patchů (1 rok i více)
 - „pochybné“ požadavky některých SW na široká oprávnění
 - neodborné zásahy administrátora
 - důraz na funkčnost nikoli bezpečnost systému

Názory se různí:

- 1. Extrém - negativní výsledek penetračního testu je nejvyšší možný stupeň jistoty zabezpečení zkoumaného systému
- 2. Extrém - penetrace (black-box) je nesystematický přístup, který v případě negativního výsledku vytváří pouze „iluzi“ o úrovni bezpečnosti

Pravda je někde uprostřed:

- ani audit ani penetr. test neposkytuje absolutní jistotu, oba se však mohou vhodně doplňovat
- lze nalézt příklady slabin, které audit odhalí a penetrační test nikoli (a naopak)

Penetrační test vs. bezpečnostní audit

	penetrační test	bezpečnostní audit
<u>metoda</u>	pokus o průnik (po síti)	šetření na místě za asistence správce
<u>cíl</u>	zjistit míru zranitelnosti	komplexní analýza a zhodnocení
<u>provedení</u>	obvykle back-box testing	k dispozici plná informace o systému
<u>rizika</u>	možné omezení provozu	minimální (pouze pasivní šetření)
<u>hl. přínosy</u>	řekne: „jaký by byl zhruba výsledek reálného útoku“	návrhy zcela konkrétních změn nastavení jednotlivých parametrů
<u>výhoda</u>	ověření reakčních procesů	ideální podklad pro revizi nastavení
<u>nevýhoda</u>	zůstávají skryté problémy (průnikem test „končí“)	neodhalí implementační chyby (akt. verzi považuje za bezchybnou)
<u>výstupy</u>	členění dle zařízení a zjištěných slabin (1 závěrečná zpráva)	komplexní analýza „parametr-aktuální hodnota-doporučená hodnota“ (1 zpráva o každém zařízení)

Otázky

kontakt: Karel Miko, miko@dcit.cz

